

GRADITE V UPANJU

FRANCI ŽNIDAR

(Pozdrav na 51. obletnici slovenskega doma v San Martinu, v nedeljo 15. maja)

Dragi prijatelji!

Bili ste med prvimi priseljenci povojne emigracije, ki ste pod duhovnim vodstvom svetnika Karla Škulja, že leta 1948, čutili potrebo po slovenski šolski vzgoji in po podajanju verouka v maternem jeziku. Potem ste občutili potrebo po druženju, in tako je pripravljanji odbor, kakih 20 fantov in mož, 17. julija 1960, po navduševalnem govoru dušnega pastirja Jožeta Juraka, sklenil, da se mora v kratkem priti do lastnih prostorov. In danes vaš Dom praznuje novo obletnico! V teh prostorih se ta pridna slovenska družina zbira že 51 let. Vaši starši so z velikim trudom in s trmasto korajžo dvigali te stene, da bi v njih donela slovenska pesem, da bi njihovi otroci vsrkavali slovensko kulturno dediščino, da bi se „vsi skupaj“ zabavali po naših pristnih šegah in navadah in pred vsem, da bi vsi skupaj Najvišjega častili v toplem materinem jeziku.

Trud prvih idealistov je bil predan mlajšemu rodu, ki se zaveda trajnih vrednot, se trudi da jih ohranja in si prizadeva, da hodi po istih stezah, seveda v novih okoliščinah in novih razmerah. Slovenija še ni bila samostojna država; a danes je. Slovenija takrat še ni spadala v skupino urejenih evropskih držav, danes je to dejstvo. In zato nas ta Dom, tako kot ostali Domovi na argentinskih tleh, povezujejo, da se lahko vključimo preko njih v današnjo Slovenijo, in skupaj s tamkajšnjimi Slovenci, vdihavamo evropski duh.

Tako kot se mlada Slovenska država uči samoupravljanja, po demokratskem sistemu, se tudi mi sedaj učimo organskega sodelovanja s Slovensko državo, ne da bi zato zapustili načela in ideale naših prednikov, ki so prenašali trnjevo krono begunstva in zdomstva več kot pol stoletja.

V argentinskem okolju dobivajo naši Domovi in njihovi člani priznanja za opravljeno delo, kajti vse občine in zadolženi uradi buenosaireske province, in tudi ostalih provinc, dobro vedo, da morejo in morajo pazljivo ravnati z ustanovami, ki spoštujejo človeka, s tistimi, ki gojijo kulturno ustvarjalnost, z onimi, ki segajo v tradicije; in sploh morajo paziti na vse skupnosti, ki širijo vrednote in s tem bogatijo celotno človeško družbo.

Zato, v imenu društva Zedinjene Slovenije in organizirane slovenske skupnosti v Argentini, čestitam neutrudnim javnim delavcem vseh področij, za opravljeno delo, in vabim še tiste člane in prijatelje sanmartinske družine, ki še niso doumeli vsega potenciala tega doma, da se v teh stenah lahko še veliko naredi in tudi veliko pridobi. Gradite v upanju na lepo prihodnost, vsekakor bogatejšo, kot jo nam nudi današnji materializiran in sekulariziran svet.

Skupaj odpirajmo nove stezice ...

Referendumi se bližajo

Ob vladni krizi in raznih zasedanjih, čas nevzdržno teče in datum treh referendumov se bliža. Mnenja pa so na splošno proti vladnim predlogom. V Sindikatu upokojencev menijo, da pokojninska reforma ni neprijazna in nesprejemljiva le za delavce, ampak tudi za upokojence. Kot je povedal predsednik sindikata Konrad Breznik, se strinjajo, da so spremembe pokojninskega sistema potrebne, vendar ne na način, kot to počne vlada. Dodal je, da bi morale biti spremembe zakona sprejete s soglasjem Ekonomsko socialnega sveta. V Zvezi svobodnih sindikatov pa ocenjujejo, da so vladni izračuni nerealni in zavajajoči. Medtem pa tudi javnomnenjske ankete kažejo, da bi vsaj dva zakona na referendumu padla.

V Sindikatu upokojencev ocenjujejo, da bodo s pokojninsko reformo pokojnine nižje. Tako bo vse več upokojencev revnih in bo večina prisiljena zaprositi za socialnovarstveni prejemek. V omenjenem sindikatu kot nesprejemljive ocenjujejo tudi grožnje vlade, da

bo z zavrnitvijo reforme prišlo do nižanja plač, pokojnin in socialnih transferov.

Da vlada predvideva nerealno rast plač, so prepričani v Zvezi svobodnih sindikatov. Kot je povedala izvršna sekretarka Zveze Lučka Böhm, so zaradi tega izračuni vlade glede rasti pokojnin s sprejetjem pokojninske reforme nerealni in zavajajoči. Po njihovih izračunih se bo namreč s sprejetjem reforme še povečala razlika med plačami in pokojninami.

Medtem pa javnomnenjske ankete kažejo, da bi vsaj dva od treh zakonov, 5. junija, padla. Vladi najboljše kaže pri zakonu o arhivih, a tudi to ni gotovo. Za zakon bi glasovalo dobrih 34 odstotkov vprašanih, proti bi bilo kakih 36 odstotkov in pol. Za pokojninsko reformo bi glasovalo slabih 35 odstotkov, dobrih 50 in pol odstotka pa bi jih bilo proti. Najslabše pa kaže vladi pri zakonu o delu na črno. Za zakon bi glasovalo dobrih 26 in pol odstotka volivcev, medtem, ko bi jih bilo proti slabih 55 in pol odstotka.

Gre za družino

V torek 17. ob zaključku našega lista, je še potekala v Državnem zboru druga obravnava Družinskega zakonika. Poslanci so se najprej lotili te točke, ki že nekaj časa razburja slovensko javnost. O zakoniku vlada pravi, da ga terjajo spremenjene družbene razmere, medtem ko opozicija ob znatni podpori civilne družbe zakonik označuje kot korak v napačno smer.

Obpravna, ki so jo popestrili mnogi predstavniki civilne iniciative za družino in pravice otrok, (s seboj so pripeljali namreč tudi otroke) se je začela že dopoldne. Državna sekretarka na ministrstvu za delo Anja Kopač Mrak pravi, da reformo družinskega prava narekujejo družbene okoliščine, spoznanja pravne in socialne stroke ter praksa naših in mednarodnih sodišč. Eden od pomembnih ciljev je izboljšanje pravne varnosti državljanov v družinskih sporih in varovanje koristi otroka v teh postopkih. Zakonik pa pomembno ureja tudi področje zakonskih razmerij in uvaža možnost posvojitve otroka tudi pri enem od staršev v istospolni partnerski skupnosti, če je ta otrokov biološki starš.

Ta takoimenovani kompromisni predlog je sicer pridobil

glasove SD, Zares, DeSUS in nepovezanih poslancev, verjetno pa izgubil podporo LDS. Na drugi strani ga ne podpira niti opozicija. V Civilni iniciativi poudarjajo, da gre pravzaprav za prevaro, s katero želi vlada doseči popolno izenačitev pravnih posledic zakonske zveze in istospolne skupnosti na Ustavnem sodišču. Tudi v SLS pravijo, da temu niso nasedli.

Če to ne bi bila prevara, bi vlada podprla predlog, da se v Družinski zakonik in v Ustavo Republike Slovenije zapiše: da je zakonska zveza življenjska skupnost ene žene in enega moža ter da je poseben pomen zakonske zveze v zasnovanju družine. Tega seveda v zakonik niso zapisali. SDS pa vztraja, da bi to znova morali vrniti v besedilo zakona. France Cukjati je ob tem dejal, da si želijo, da družina uživa pozitivno diskriminacijo. Trenutno namreč uživa bolj negativno, saj partnerjem ločeno življenje v družbi prej koristi kot škodi.

SDS, SLS in Civilna iniciativa za družino in pravice otrok računajo na popravke zakonika na plenarni seji DZ, sicer napovedujejo naknadni zakonodajni referendum. Marjan Pojbič, SDS, je tako dejal, da že ves čas

opozarjajo koalicijo, da je treba prisluhniti civilni družbi, a neuspešno, zato se bo verjetno ponovila referendumska zgodba.

Zbiranju podpisov se namerava pridružiti tudi Nova Slovenija. Meni, da zakonik ne podpira družine, temveč jo želi razvrednotiti. Po besedah Novakove želi neka manjšina z zakonikom uveljaviti svojo voljo, ta manjšina pa je podprta tudi s strani vladnih strank, ima v ozadju močne lobije in tudi finance. „Toda družina je za Slovence še vedno velika vrednota“, poudarja Novakova.

V NSi nasprotujejo tudi dočlilu, da bi istospolni partner lahko posvojil otroka svojega partnerja, kompromisi pa so po njihovem mnenju zgolj lepotni popravki. Če bodo poslanci zakonik sprejeli, se bodo v NSi povezali s civilno iniciativo in sodelovali pri zbiranju podpisov za referendum. Predsednica NSi je še poudarila, da govori o večini slovenskih družin, saj so anketne pokazale, da 80 odstotkov državljanov takega zakonika ne podpira.

Parlamentarno sejo je na balkonu spremljalo tudi več deset predstavnikov Civilne iniciative za družino in pravice otrok. Nekaj se jih je zbralo tudi zunaj.

Sodelovanje preko meje

V torek, 17. maja 2011 je Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu v sodelovanju s Slovenskim deželno gospodarskim združenjem iz Trsta v Ljubljani organiziral posvet na temo „Vključevanje mladih v čezmejno gospodarske procese“. Gre za enega izmed ključnih projektov

v okviru Strategije Vlade RS o gospodarskem sodelovanju med Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah do leta 2020. Na dogodku je zbrane nagovoril minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš.

Sam posvet je bil namenjen usklajevanju pobud in iskanju sinergij, ki jih lahko dosežejo že z obstoječimi sredstvi in projekti na različnih področjih in preko različnih programov. Srednjeročni cilj posveta je vzpostaviti sistem čezmejnih delovnih praks in izmenjav v Sloveniji in v sosednjih državah, kar bo predvsem olajšalo zaposlovanje mladih. Na posvetu so zato sodelovali predstavniki pristojnih slovenskih državnih in družbenih institucij ter sorodne institucije v sosednjih državah, kjer živi slovenska manjšina.

„Časi se spreminjajo in mi se spreminjamo z njimi“, je v svojem nagovoru izpostavil minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš. In dodal, „da se Slovenci premalo zavedamo sprememb in se ne spreminjamo radi, čeprav so spremembe v tem času nujne“. To velja tudi za gospodarstvo in gospodarsko sodelovanje v celoti, kar naj bi zbrani na posvetu tudi dokazali, je zaključil minister. Besedam ministra se je pridružil tudi poslanec slovenskega parlamenta in član Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, gospod Miro Petek, ki je pozdravil pobudo in idejo Urada in dejal, da je „začrtana nova paradigma, da je treba narediti korak stran od klasičnega pojmovanja zamejstva in diaspore, korak od folklore, korak od otožnega samosposlovanja ali tarnanja nad lastno usodo samopomilovanja in

se enostavno vprašati: kaj nas povezuje in združuje, kje se dopolnjujemo, kaj lahko naredimo skupaj, da bo boljše in koristno za vse nas.“

Slovenske manjšine v sosednjih državah se v povezavi z gospodarstvom soočajo predvsem s pe- rečim problemom kadrov. Vendar pa je ta problematika opazna tudi na ostalih področjih (kultura, šport, izobraževanje,...). Ob pomanjkanju ustreznih kadrov, ki bi ustrezali potrebam podjetij, obstaja v gospodarstvu še dodaten problem premajhnega števila mladih, ki bi se odločili za podjetniški poklic in tako poskrbeli za samozaposlitev in nato še za zaposlitev drugih. Primeren pristop in reševanje tega vprašanja, ki pa se ne tiče zgolj položaja manjšin, bi lahko predstavljal velik premik pri možnostih zaposlovanja na širšem čezmejnem območju kot tudi pri spodbujanju čezmejnega poslovanja in sodelovanja.

Namen projekta je okrepiti sodelovanje vseh pristojnih inštitucij v Sloveniji ter pristojnih inštitucij v sosednjih državah s poudarkom na vlogi manjšin. Zato so v okviru posveta pregledali potrebne mehanizme, ki jih lahko že sedaj uporabijo (državna sredstva, evropski projekti čezmejnega sodelovanja, program Erasmus, ipd.) in jih je moč sinergijsko obravnavati. Končni cilj je vzpostavitev sistema delovnih praks, oz. začasnega ali stalnega zaposlovanja v sosednjih državah (mladi iz Slovenije v Italiji, Avstriji, Madžarski in Hrvaški) ter obratno. Tako bi ustvarili kadre, ki bi bili po eni strani zlahka zaposljivi, po drugi strani pa ustvarili generacijo sposobnih in fleksibilnih kadrov, ki bodo predstavljali gonilno silo v čezmejnem gospodarskem sodelovanju. Projekt naj bi bil nujno naravn na večletno obdobje (najmanj 5 let), k sodelovanju pa se želi pritegniti tudi mlade Nemce, Italijane, Madžare in Hrvate, ki živijo v obmejnem prostoru.

O zaključkih posveta bomo še poročali.

RAZSTAVA - V POGUM IN NAVDIH

Begunska taborišča na Koroškem

Rafaelova družba je leta 2007 obhajala stoletnico ustanovitve. Ob tem praznovanju si je omislila bogat program za slavlje tako pomembnega jubileja. Osrednja točka tega praznovanja je bila razstava arhivskih fotografij o življenju Slovencev v begunskih taboriščih na Koroškem.

Lastniki fotografij so posredovali zgodovinske posnetke. Razstava, ki vsebuje nad 160 edinstvenih arhivskih

ce, igranje, družinsko življenje, razvedrilo itd. Zopet druge slike pa nam obeležijo posebne dogodke: nove maše, poroke, procesije, važne cerkvene praznike in podobno. Je tudi nekaj portretov vidnejših oseb. Ravnatelj Rafaelove družbe, duhovnik Janez Rihar, omenja v ilustracijo: „Skozi taborišča so med drugimi šli legendarni zdravnik *dr. Janez Janež*, pisatelj *Karel Mauser*, ravnatelj *Marko Bajuk* in njegov proforski zbor, *dr. Valentin Meršol*, oba slovenska kardinala *dr. Alojzij Ambrožič* in *dr. Franc Rode* ter vrsta drugih uglednih rojakov.“

Nekatere fotografije so že bile zamišljene za registracijo dogodka in so bolj dokumentarne; druge pa nam razodevajo spontanost in živahnost nepričakovanega „fleša“. Marsikatera slika bi pa zaslužila nagrado glede umetniške poante. Vse fotografije pa odsevajo, kar je ob opazovanju taboriščnega življenja ugotovil soavtor knjige „Slovenija 1945“ **John Corsellis**: „Po mojem je slovenska zgodba izjemna, nosi epske in herojske razsežnosti, je dokaz trdnosti človeškega duha v najplemenitejši obliki, ki ne kloni niti takrat, ko se sooča s skrajnim razdejanjem.“

Zanimiv je Riharjev zaključek „Slovensko begunstvo po

drugi svetovni vojni (...) je v skrajno neugodnih okoliščinah in barakarskem okolju ustvarilo vse bistvene strukture urejene družbe, kar je dokaz državotvornosti in to naroda, ki je bil genocidno napaden.“

To razstavo spremljata dva zvezka. V prvem, je v nekaterih primerih podrobnejša razlaga k posameznim fotografijam, in ki dopušča možnost izpopolnitve manjkajočih podatkov s strani obiskovalcev.

Na razpolago pa bo tudi knjiga obiskovalcev, v katero lahko ti obeležijo svoje vtise ob ogledu tega fotografskega gradiva.

Razstava je namenjena vsem, ki so bili soprotagonisti in tistim, ki jih tema zanima. Razstava, del bližnje slovenske zgodovine, je pa tudi namenjena predvsem mladini, ki je marsikaj slišala od staršev in starih očetov o tem njihovem življenjskem obdobju in ima sedaj priložnost vizualno dopolniti podobo.

Marsikaj bi se lahko razložilo ob tem komentarju-vabilu na razstavo, a vtis, ki ga zapusti vsakemu posamezniku in ki nagovarja srce, prekaša besede spoštovanje, občudovanje, ganjenost ...; dotika se nekaj globoko človeškega. Za starejše je morda ta prikaz nostalgiji spomin, za mlajše pa naj bo v spodbudo, pogum in navdih pri delovanju v skupnosti!

K.C.

posnetkov, je postala „potujoča razstava“ in končno spustila svoja sidra tudi ob Srebrni reki. Na ogled je bila že v različnih mestih v Sloveniji in zamejstvu.

Sedaj bomo imeli priložnost, da si ogledamo ta cikel posnetkov v Slovenski hiši v dvorani dr. Tineta Debeljaka, v petek, 27. maja v pripravi Zedinjene Slovenije in Slovenske kulturne akcije.

Kot uvod v razstavo imamo nekaj neoštevilčenih fotografij, ki prikazujejo beg čez Ljubelj maja 1945 in skice o razporeditvi taborišč. Razstava prikazuje predvsem motive iz taborišč v Lienzu in Spittalu na Dravi. Kjer ni zabeleženo drugače, so posnetki iz Spittala.

Fotografije so večinoma črno-bele; preseneča nekaj barvnih diapozitivov. Fotografski posnetki bogato pričajo o vsakdanjem življenju v taboriščih: šolstvo, otroški vrtec, šport, zdravstvo, skavti, bogoslužje, prehrana, delavni-

BAROČNA LJUBLJANA

Semeniška knjižnica

V sklop baročne Ljubljane sodi tudi prva javna knjižnica v Ljubljani - semeniška, ki kulturno in umetnostno izstopa s celotno svojo opremo.

Tako kot Stolnico so tudi semeniške zgradili isti ljubljanski izobraženci, člani Akademije operozov, ki so leta 1701 začeli z zidavo baročne cerkve in sklenili njej dodati še knjižnico, v kateri bi bile po njihovi smrti shranjene in javnosti na voljo tudi njihove knjige.

Prvi obiskovalci javne knjižnice so vanjo vstopali skozi poseben vhod s ceste, ki bi ga danes na fasadi semenišča težko našli, je pa vrisan v načrtu zgradbe iz leta 1819. Obiskovalec je tako zaradi posebnega vhoda in iluzionističnih poslikav imel predstavo, kot da bi bil v samostojni zgradbi.

Stavbo semenišča, v katerem je tudi knjižnica, so začeli graditi leta 1708. Načrte za gradnjo je pripravil italijanski arhitekt Carlo Martinuzzi. Trinajst let po začetku gradnje je svoje delo nadaljeval Giulio Quaglio, ki je z iluzionističnim slikarstvom opremil strop knjižnice in se med drugim podpisuje tudi pod nekatere freske v ljubljanski stolnici.

Na obokan strop je Quaglio naslikal za baročno umetnost značilne alegorične pobe modrosti, vere, upanja in ljubezni. V okvir, nad katerim se razprostira nebo, je slikar umestil figuralne podobe, ki so predmet določenih alegorij. Žena z belo kroglo in palmovo vejico predstavlja modrost, žena s križem in kelihom vero, druga s sidrom upanje in zadnja s plamenom na glavi ljubezen.

Na stropu je mogoče razbrati še podobe papeža Gregorja Velikega, sv. Hieronima, Ambroža in Avgušтина, Tomaža

Akvinskega ... Vsi pogledi so usmerjeni v angela, ki v odprti knjigi drži sporočilo: Ljubi gospoda, svojega Boga, in svojega bližnjega.

V vogalih oboka so upodobljeni antični filozofi in pisatelji. Ženske podobe v ovalnih medaljonih naj bi po razlagi A. Lavričeve predstavljale takratne univerzitetne znanosti, teologijo, filozofijo, medicino in pravo. Freske so do

danesh ostale skoraj nedotaknjene. Knjižnici ni prizanesel le veliki ljubljanski potres iz leta 1895, a so se skoraj v celoti, razen manjših posegov Antona Jebačina, ki je popravil nekaj razpok, ohranile v izvorni podobi in so še danes takšne, kot jih je ustvaril Quaglio.

Čiste in dokaj nasičene so ostale tudi barve, saj v prostoru knjižnice niso nikoli kurili in niti študirali brez dnevne svetlobe. Slikar je v iluzionistični maniri naslikal tudi pet slepih oken, tako da je ustvaril vtis samostojne stavbe.

Knjižnica je izrazito baročna predvsem v poslikavah. Knjižne omare se sicer zaradi simetrije izmikajo atektoniki in dinamiki baročnega pogleda na umetnost, a so vseeno bogato členjene in izdelane v detajlih. Knjižne omare je mizar podpisal s letnico 1725 in s svojim anagramom Jos Wer, kar bi lahko brali kot ime mojstra Jožefa Werganta, ki je bil oče mojstra Fortunata Berganta, pomembnega slovenskega slikarja.

Omare so iz hrastovega lesa in jih je v knjižnici toliko, kolikor ima znakov latinska abeceda. Zanimivi so stebri, ki niso polni, ampak se za njimi skrivajo knjige in kapiteli, pri katerih si niti dva nista enaka. Rokodelčeva odličnost pa se kaže tudi v školjki nad vhodom in nasproti oknom.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Volitve se bližajo, a obenem se tudi težave večajo. Stvarno se lahko vprašamo, kako bo vlada (oziroma gospa predsednica) obdržala priljubljenost na dosednji višini. Gotovo bo ogromni vladni propagandni aparat opravil svoje. K temu dodajmo še vse podpore, subvencije, razne miloščine in volilne golaže, pa je priljubljenost v veliki meri zagotovljena. Vprašanje, ki v raznih krogih vedno bolj odmeva, pa je: kaj po volitvah?

Ena dobra ... Če gledamo na gospodarsko stanje države, nas je pretekli teden veselo presenetil dogovor med Argentino in Kitajsko. V Buenos Airesu se je mudila kitajska trgovska delegacija, ki je v četrtek 12 podpisala dogovor, po bo katerem azijska velikanka ponovno uvažala sojino olje, ki ga proizvaja Argentina. Kitajska je največji kupec tega olja na svetu, Argentina pa največji izvoznik. Lansko leto pa je prišlo do zapletov. Spričo argentinskih ukrepov, ki so omejili uvoze raznih kitajskih industrijskih izdelkov je nasprotna stran, z izgovorom sanitarnih pomanjkljivosti, ukinila uvoz argentinskega olja. Mnogo je bilo pogajanj, tudi ko je predsednica julija 2010 obiskala Peking. Za tem so prišle iz Azije silne investicije, predvsem na energetskem področju. Končno so se ponovno odprla kitajska vrata argentinskemu olju. Začetni dogovor dosega pol milijona ton proizvodnje.

... in ena slaba. A skoraj istočasno je sosednja Brazilija zaprla vrata za uvoz argentinskih avtomobilov. Ta korak so mnogi opazovalci pričakovali - morda samo vlada ne. Poglejmo: argentinska zunanjetrgovska bilanca je sicer še vedno pozitivna, a zadnje časi izredno pada. Ne zadostuje več za odplačevanje dolga in obresti, pa tudi notranje potrebe se večajo spričo volilnega leta. Zato je državni sekretar za notranjo trgovino (Guillermo Moreno), ki obvlada vse gospodarske resorje bolj kot zadevni ministri, odločil, naj se uvoz čim bolj zavira. Ni več avtomatičnega uvoza in vse mora prehoditi težko in zamudno birokratsko pot, ki ji včasih ni konca. Pri tem pa ni izvzeta Brazilija, čeprav v sklopu skupnega trga Mercosur taki postopki niso predvideni. Ko so brazilski industrialci videli, da ta polževa pot grozi z zastojem, so pritisnili na vlado in predsednica Dilma Rousseff je odločila, naj se zaustavi uvoz argentinskih avtomobilov. Nad 3000 jih že stoji na meji in ne morejo v Brazilijo. Seveda: izjave tukaj, izjave tam. Moralo bo priti do pogajanj in stvarne rešitve. Argentina izvaž

66% avtomobilske proizvodnje in od tega gre 80% v Brazilijo. Tovarnari so že opozorili, da če se zadeva ne reši, bodo morali zmanjšati proizvodnjo in odpustiti delavce. Ni vlada prej pomislila na to? Je pa res, da je v tem oziru gospa Dilma bolj odločna in manj popustljiva, kot pa je bil njen predhodnik Lula.

Kaj je resnica? V valovju političnih potez pa zadnje čase izstopa vprašanje ponovne kandidature gospe predsednice. To je delno povezano z njeno jasno utrujenostjo, gotovo pa tudi z njenim zdravjem. Nizek pritisk ji je že dvakrat zanimal potovanje v tujino: pred časom v Mehiko, prejšnji teden pa v Paragvaj, kjer so preteklo soboto praznovali 200-letnico samostojne države. Sem je treba prišteti tudi njene stalne omembe, da je „dala že vse“ in tudi napade na sindikate, ki ji gotovo belijo lase s svojimi pritiski in izzivi. „Ne moremo biti talci“ sindikalnih zahtev, je odločno dejala. Prav tako jih je pozvala, naj jo manj nagovarjajo, da bi ponovno kandidirala, in jo bolj podprejo v delu za vodstvo države. A ob vsem tem nekateri opazovalci, pa tudi v samih vladnih krogih, dvomijo o resnosti in resnici njenega stanja. Mnogi so menja, da je vse skupaj le igra, kjer se predsednica kaže šibko, da bi pri ljudeh (volilcih) vzbudila sočutje in seveda voljo, da jo podprejo (volijo). Kaj je resnica, pa se bo pokazalo, ko bo tek časa končal s fantazijami in nas postavil pred dejstva.

Eni in drugi. Medtem ko ima vlada svoje težave, pa tudi opozicija ne najde skupnega imenovalca. Veliko kandidatov je že odpadlo, drugi pa še dvomijo, ali pa iščejo vrednih in zanesljivih zaveznikov. Doslej najboljše kaže radikalni Alfonsinu, ki je pretekli teden celo dosegel, da je socialist iz Santa Fe, Hermes Binner, umaknil svoj veto na skupno kandidato De Narvaeza v provinci Buenos Aires. Če temu uspe združiti večino opozicijskih skupin, bo dosedanjemu guvernerju Scioliu slabo kazalo. Ne le, da mu precej glasov po levem boku pobira bivši moronski župan Sabatella, ki načeluje „podporno listo“ za gospo Cristino. K temu pa dodamo, da iz vrst sindikalistov porivajo še župana iz Tigre (Massa), naj se tudi predstavi v tekmi za brazilski industrialci videli, da ta polževa pot grozi z zastojem, so pritisnili na vlado in predsednica Dilma Rousseff je odločila, naj se zaustavi uvoz argentinskih avtomobilov. Nad 3000 jih že stoji na meji in ne morejo v Brazilijo. Seveda: izjave tukaj, izjave tam. Moralo bo priti do pogajanj in stvarne rešitve. Argentina izvaž

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Velika noč v Našem domu

„Jezus je umrl, da nam nebesa odpre!“ Tako je v pridigi vstajenske maše dejal naš dušni pastir, p. Alojzij Kukovica. Velika noč, praznik vseh praznikov, je bila med sanhuškimi rojaki.

Po sv. maši, ki jo je p. Alojzij molil v katedrali sv. Justa, in jo z lepim petjem okrasil MPZ San Justo - vodi prof. Andrejka Selan Vombergar -, smo si že pred cerkvijo segali v roke in si želeli blagoslovljene velikonočne praznike, polne milosti.

Že v Našem domu, v glavni dvorani, se nas je zbralo nad 300 rojakov, da bi skupaj praznovali veselo novico Kristusovega vstajenja. Vprašali smo se zakaj pravzaprav praznujemo Veliko noč. In odgovor se je glasil: zato, ker z Jezusovim rojstvom božji sin postane eden izmed nas, s svojim odrešilnim Vstajenjem pa nam podari možnost življenja preko smrti. To je najboljša novica, ki smo jo kristjani prejeli, zato se tudi globoko veselimo in notranje doživeto praznujemo.

Sledil je velikonočni pozdrav predstavnikov vseh ustanov, organizacij in skupin, ki redno in aktivno delujejo v Našem domu. Pozdravili so: predsednik prof. Karel Groznik; še voditeljica Balantičeve šole, ga. Irena Urbančič Poglajen; predsednica Zveze mater in žena, ga. Nežka Lovšin Kržišnik; predsednik mladinskih organizacij, Maksi Malovrh; predsednica skupine Mladcev in mladenk, Katja Urbančič; predsednica Društva upokojencev, Mici Malavašič Cassullo; za folklorno skupino Mladika, prof. Mirjam Mehle Javoršek ter predstavnik farnega sveta, Franci Draksler. MPZ San Justo, ki ga vodi prof. Andrejka Selan Vombergar, nas je s pesmijo pozdravil pri akademiji, ki je takoj sledila pozdravom.

Cerkveni prazniki so tudi vezani na tradicije, ki se iz roda v rod pretakajo in skozi čas pričajo o šegah in navadah vsake vasi ali večjega mesta. Brez dvoma je pritrkavanje velikonočnih zvonov tradicija razširjena po vsej Sloveniji in nam oznanja veselo novico Vstalega Kristusa. Ko se je zastor ob zvokih velikonočnih zvonov počasi odprl, nam je razkril prelepo slovensko pokrajino iz severozahodnega dela, ko se

peljemo po čudovitih poteh Gorenjske in ob poti sredi polja zagledamo kapelico. V ozadju se nam je prikazala velikonočna procesija. V lepo izgovorjeni slovenski besedi, občutljivo in dovtetno, so se vrstili spevi vesele Aleluje. Besedilo so nam podali Leila Erjavec, Natalija Javoršek, Ani Malovrh, Igor Malovrh, Mikaela Malovrh, Ignacij Mehle, Nadja Miklič, Matjaž Oblak, Pavla Petek Zupanc, Luki Ravnik, Lucijana Trpin, Jana Urbančič in Pavla Urbančič. Nastopili so tudi Alejandra Bergant, Ani Groznik Puntar, Eli in Marko Klarreich, Marjan Kržišnik, Marjana Lipušček, Valerija Oblak, Avguštin Rovar, Luka Trpin, Lucijana Vombergar in Milena Zupanc.

Besedila recitatorjev in pesem sanhuškega zbora so se prepletali v harmonično predstavo, ki je zaključila z mogočno Alelujo in besedami pesnika Ivana Samca:

... In vem: ko stiska v svetu bo najhuja,
ta zvon zapel v najgloblji bo skrivnosti:

„O Krist je vstal! Res, vstal je ... aleluja!“

Akademijo je pripravila ga. Angelca Podržaj Miklič, ki je vsakemu nastopajočemu dodelila ustrezen tekst. Zamišljal akademije in izbor tekstov je delo Ivane Tekavec. Oder si je čudovito zamislil in naslikal g. Tone Oblak s sodelavci, s Claudiom Selanom na čelu. Navzoče je

pozdravila gdč. Nevenka Belič, ki je dopoldansko akademijo povezovala s svežim glasom in zavestnim nastopom. Posebna zahvala tudi Eriku Oblaku in Luku Štrublju - zvesta sodelavca Našega doma - za pomoč pri zvoku in lučeh, ter nepogrešljivim kulturnim delavkam Veroniki in Danici Malovrh in Mirjam Oblak za vso pomoč.

Sledil je bogat velikonočni zajtrk; blagoslovil ga je p. Alojzij. Čakale so nas pogrnjene mize: za vsakega pripravljen prostor s krožnikom, obloženim s klobaso, hrenom, pirhom, šunko in potico. Želimo se zahvaliti na poseben način gospodinjam Našega doma, ki vsako leto poskrbijo za okusne potice, ki jih med zajtrkom slastno uživamo, in mladini Doma, ker vsako leto poskrbi za barvanje pirhov.

Za na konec, nas je MPZ presenetil z bogatimi dobrotami pri žrebanju srečk. Ponujali so bogate košare z velikonočnimi dobrotami in velika čokoladna pirha. V imenu zbora se je Martin Selan zahvalil dobrotnikom, ki so dobrotke podarili (bratoma Klemenčič in Malovrh) kakor tudi številnim rojakom, ki so z nakupom srečk pomagali k zbiranju potrebnih fondov za razne projekte zbora, med njimi tudi potovanje v Slovenijo ob 40. obletnice ustanovitve.

mit

PRISTAVA

Lepo smo praznovali!

Ko smo prve dni marca videli, da se dekleta in žene zbirajo ob sobotah zjutraj, smo se spraševali, kaj bo sedaj to. Pa smo videli Gabi Bajda Križ, da teka sem in tja in bilo nam je vse jasno: učili se bomo delati pisanice. To se pravi, kmalu bo Velika noč. In res vsako soboto zjutraj so se, ne samo žene in dekleta, temveč tudi kakšen fant in mož, zabavali z risanjem pisanic.

V četrtek nam je gospod Dane Vrečar pomagal, da smo se tudi v duši začeli pripravljati na veliki teden. Kako lepo je bilo na duhovni obnovi! Imeli smo intervju z Jezusom, ki nam je odgovarjal na življenjska vprašanja, ki si jih zastavljamo vsak dan, pa včasih ne dobimo odgovora, razen po Kristusu. Hvala gospod Vrečar za tako dobro pripravljeno obnovo.

Na cvetno nedeljo smo se zbrali na dvorišču in z butaricami v rokah slovesno, v kratki a lepi procesiji, šli v kapelo, in tam najprej poslušali pasijon, ki sta ga letos brala Miloš Mavrič in Metka Gaser Kopač. Prav lepo je bilo. Pesmi so mogočno donele, saj

nas je bilo veliko zbranih v kapeli. Po lepi maši nas je pa še mladina popeljala k premišljevanju Jezusovega življenja z lepo igranimi prizori in ob krasnem besedilu in petju. Ob sliki „Pieta“ smo lahko videli, kako se na lep način razvija življenje tistega, ki se je daroval za nas. Mladina pa je še enkrat pokazala kašne talente ima za pripravo in nastope. Tudi v verskem smislu.

V soboto smo imeli blagoslov jedil. Prav zanimivo je videti, kako ta naveda med nas pripelje tudi take ljudi, ki jih že dolgo nismo videli. To dokazuje, da so te slovenske obredne navade še vedno vsem pri srcu in nam veliko pomenijo.

V nedeljo pa smo imeli slovesno velikonočno mašo ob krasno izbranem petju, kakor skozi vse leto. To je posebej zasluga Marjanke Grohar, ki nedeljo za nedeljo s petjem pomaga, da smo lahko še bolj zbrani pri sveti maši, ob spremljavi na orglah ge. Anke Savelli Gaser. Lepa je bila povezava maše in izbrani bralci beril. Za to skrbi

družina Oblak; France Zirc je odgovoren za pripravo maše, dušni pastir pa je naš neutrudljivi župnik g. Franci Cukjati: vsi pripomorejo, da lahko lepo doživljamo sveto mašo. To je lepa priložnost, da se vsem, ki delajo za Boga in za bližnjega, prav lepo zahvalimo in želimo, naj jim Bog povrne ves trud, ki ga vlivajo v to delo; naj jim Bog stotero povrne.

Pozdravili so nas zastopniki vsake organizacije, ki deluje na Pristavi in nam želeli veselo Veliko noč.

Po maši smo si segali v roke in želeli vesele praznike. Pri pogrnjenih mizah, v dvorani smo imeli pripravljen velikonočni zajtrk. Lahko smo si ogledali razstavo pisanic, s katerimi smo začeli vso to pripravo na našo veliko noč. Hvala Gabi tudi tebi, da si nas popeljala v lepe slovenske velikonočne navade.

Tako smo lepo globoko in prisrčno preživeli veliko noč na Pristavi in želimo vsem bralcem našega tednika tudi vesele praznike!

M.

ROMANJE V LUJAN

Zbral nas je venčani maj

Najbolj obiskan shod Slovencev v Argentini je gotovo vsakoletno romanje v Lujan. Je tudi najstarejša prireditelj, saj so romanje začeli še primorski rojaki pred prihodom povojne emigracije. Zgodovina pove, da so prvič romali decembra 1934. Romanja so se potem nadaljevala, enkrat je tudi odpadlo, a po prihodu povojne emigracije nas vsak maj zvesto zbere ob Mariji. Leta 1949 kje naša emigracija prvič romala k Mariji sredi pampe, da se ji zahvali za srečno

preživetje in prihod v novo domovino. Romanje v Lujan je tudi eno redkih srečanj, kjer se zberejo potomci prvih vseljencev, ki so prišli v Argentino okoli leta 1879, tistih ki so zaradi svetovne krize in predvsem Primorci zaradi preganjanja fašizma prišli med obema svetovnima vojnima in zadnje, ki jo sestavljajo begunci tako imenovane slovenske politične emigracije in njihovi potomci.

Lujan. Ogromna bazilika stoji sredi pampe ob reki in vsako nedeljo privabi tisoče in tisoče romarjev. Tradicija je že, da je slovensko romanje na drugo nedeljo v maju, letos je bilo to 8. maja. Dan je bil izredno lep in sončen. Zgodnja a mila jesen je privabila mnogo rojakov, čeprav se včasih opaža, da število ni isto kot prva leta emigracije. Asimilacija se po več rodovih opaža, čeprav ne vera ne navdušenje ne pojenjata.

Veličastno pročelje bazilike je pozdravljalo romarje, ko so se bližali Marijinemu svetišču. Ob vhodu sta viseli obe zastavi, argentinska in slovenska ter naznanjali, da to nedeljo romamo Slovenci.

Geslo letošnjega romanja je bilo „Po Mariji prosimo za nove duhovnike“. Vodilna misel pa: „Z Marijo poromamo k Bogu“. Ob desetih je bila romarska maša, ki jo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini msgr. dr. Jure Rode. Med sv. mašo so bili na razpolago za spoved slovenski duhovniki. Letos so nekoliko motila dela, ki jih opravljajo v notranosti bazilike za prenavo. Ogromna gotška zgradba je bila že dolga leta precej zapuščen, zato je to potrebno. A zaradi postavljenih odrov in drugih naprav se z marsikaterega dela cerkve ni videlo na oltar. To seveda ni motilo zbranosti romarjev, ki so navdušeno peli in molili. Lepo je, ko slovenske pesem odmeva po ogromnem svetem prostoru.

Odmor med mašo in popoldansko pobožnostjo so rojaki izkoristili za kosilo in srečanja s prijatelji ter znanci. V zgodnjih popoldanskih urah smo se znova zbrali v baziliki. Najprej je bila pridiga, ki jo je imel msgr. Mirko Grbec. Po pridigi so se romarji uvrstili v procesijo za križem, zastavami in bandero Svetogorske Marije. Može in fantje ter družine z otroki. Fantje so nosili kip lujanske Marije. Nato so se je uvrstile v procesijo narodne noše, pretežno v noše oblečeni otroci. Brezjansko Marijo Pomagaj so nosili fantje prav tako oblečeni v narodne noše. Tudi ministrantov je bilo veliko. Nato so šli za procesijo duhovniki, redovnice, dekleta in žene. Med procesijo, ki se je vila okoli prostranega trga pred cerkvijo, smo zbrano molili rožni venec in peli Marijine pesmi. Pred vstopom v baziliko je vsak romar dobil spominsko podobico s podobo Usmiljenega Jezusa in blaženega Janeza Pavla II. z zahvalno molitvijo povezano z njegovim postopkom beatifikacije.

V baziliki so bile pete litanije Matere Božje. Marijo smo prosili predvsem za duhovniške poklice, za naše družine, za slovensko skupnost, argentinski in slovenski narod. Sledil je blagoslov z Najsvetejšim.

Kot na vsakem romanju smo se s pesmijo Marija skozi življenje poslovili od naše Matere, ki nam jo predstavlja tako lujanska Devica kot naša Marija Pomagaj, z željo, da bi se prihodnje leto znova lahko zbrali ob njenih milostnih podobah v svetišču sredi neizmerne planjave.

SSTRMB

Po počitnicah zagnano naprej

Nekaj časa je preteklo od zadnjega poročila SSTRMB. In med tem kaj? Res je bila doba počitnic in zasluženega počitka a misel na tečaj in delovanje sta bila vedno prisotna.

V tem poročilu nadaljujemo s kronologijo dejavnosti.

V soboto, 11. decembra 2010 se je v Slomškovem domu zbral profesorski zbor k zaključni seji. Pregledali in ocenili smo dejavnosti skozi šolsko leto ter opravili

poučeval in to prav do konca svojih moči. Vse nas je imel rad in prav dobro nas je poznal. Za vsakega dijaka (in to imensko), profesorja ter starše je imel jasno, odločno a pozorno in ljubeznivo besedo. Slov. sred. tečaj RMB se danes z veliko spoštljivostjo in globoko hvaležnostjo klanja njegovemu spominu. Pri Vsemo-gočnemu naj izprosi za našo stanovitnost in doslednost, da bodo prihodnji rodovi, čeprav posredno, uživali sad njegove velike dobrote!

Ob odprtju novega šolskega leta naj nam bosta njegov zgled in njegov nauk vodila pri zahtevnem, odgovornem a lepem vzgojnem delu."

V soboto 26. marca ob 15. uri je zvonec naznanil k skupni molitvi v cerkvi Marije Pomagaj. Prosili smo za blagoslov v novem šolskem letu. Pričel se je redni pouk na tečaju.

Na cvetno soboto 15. aprila smo imeli poleg rednega pouka tudi pripravo na velikonočne praznike. Pod vodstvom veroučnih profesorjev so imeli posamezni letniki meditacijski trenutek, razgovor, molitev in spoved.

V sklopu etnografije in zemljepisa je predmetna profesorica Mirjam Oblak povabila izvedenko o pripravi slovenskih pisanic go. Gabrijele Bajda Križ. Z veseljem je prihitela med nas, spregovorila o tej lepi navadi in razložila tehniko kako pripraviti pirhe. Seveda je vsak dijak pripravil svojega ter ga odnesel domov. Ga. ravnateljica se je gospe Gabrijeli zahvalila za pripravljenost in čas, ki je posvetila našim dijakom.

Še isti popoldan je Profesorski zbor pozdravil novo izvoljenega predsednika Zedinjene Slovenije, g. Francija Žnidarja. Ga. ravnateljica mu je predstavila predmetne profesorje in mu v imenu vseh želela lepih uspehov v tej novi funkciji, skupnega sodelovanja in podpore. Z dijakom pa se je predsednik srečal med odmorom na dvorišču.

Na belo soboto 30. aprila še v vzdušju velikonočnega praznovanja so bili dijaki obdarjeni s čokoladnimi pirhi. Prišla pa je tudi med nas ga. Alenka Čuš iz Slovenije, absolventka Slovenistike na Fakulteti za humanistične študije v Kopru. Med dijaki je izvedla anketo, ki ji bo služila pri izdelavi diplomskega dela z naslovom Bralne navade Slovencev v Argentini. Povabili smo jo na kavico, ji predstavili tečaj. Imela je možnost razgovora s profesorji.

V soboto 7. maja je bil dan duhovnosti kot priprava na vseslovensko romanje v Lujan. Dejavnost sta vodila veroučna profesorja g. Franci Cukjati in cont. Nuška Belič Draksler s sodelavci. Dan je bil sklenjen s sveto mašo pri kateri smo prosili naj bo naše romanje k Materi Božji v Lujan izraz iskrene hvaležnosti za vse prejete dobrote ter prošnja za stanovitnost v veri, da ne obupamo in ne omagamo na poti v srečno večnost. Nasvidenje do prihodnjega poročila.

N.V.

Tako barvamo pisanice

Naravoslovna pot

V Sloveniji so na območju Krajinskega parka Kum, na območju NATURE 2000 so odprli naravoslovno učno pot Kumskega brezokca.

Poimenovana je po majhnem hrošču kumskem brezokcu, ki nosi ime prav po Kumu in živi v razpokah jam in pod kamni v gozdu.

Učna pot se prične in konča v središču vasi Dobovec, kjer so nameščene 4 informacijske table in karta poti. Pot je dolga 3,5 km, zanjo pa se porabi uro in pol hoda.

Pohodnike vodi po biotsko pestri pokrajini in je primerna za različne starostne skupine. Še posebej je primerna za osnovnošolce in različne organizirane skupine.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Naš dolg

Edini dolg, ki ga imamo do naših prednikov, je ljubezen in hvaležnost. Nikdar jim ne bomo mogli poplačati in vrniti vsega, kar so oni za nas in za

narod storili.

Ta ljubezen in hvaležnost naj gre najprej našim staršem. Če bi oni bili egoisti, če bi na sebe in na svoje dobro mislili bolj kot na nas, nas sploh ne bi bilo. Nikakor niso posnemali tistih, ki so videli samo sebe in so se bali svojega življenja in drugih. Niso zanemarjali vseh tistih življenjskih sposobnosti, ki jim jih je dal sam Bog v naravo, ne samo zanje, ampak tudi za druge. Niso se bali žrtev, ne trpljenja, ne odgovornosti in ne vsega potrebnega dela, ki je povezano s tem, da dajejo drugim vse, celo življenje. Tako so izvršili njihovo poslanstvo, ki jim ga je zaupal sam Bog.

Oni so nam zgled ljubezni, zaupanja in dela. Mi pa smo jim dolžni hvaležnost, ki naj bo edini dolg in posnemanje, ki naj vključi vse, kar so oni storili za nas. In v njih bodimo hvaležni vsem tistim, ki so se trudili, da smo danes priznani pred svetom in da smo enakovredni vsem ostalim na tej zemeljski obli. Tega ne bi imeli nikdar, če bi oni ne gledali v prihodnost.

Dolgujemo pa ljubezen in hvaležnost tudi vsem tistim, ki so nas učili in vzgajali, da tako danes v svetu nekaj pomenimo. Sadove obrodimo le, če skušamo biti taki, kakršne so nas oni učili, vzgajali in nam povedali, pa tudi pokazali, kaj je naša dolžnost. To niso bila samo leta našega dozorevanja, pač pa in predvsem, čas naše priprave na prihodnost: našo, našega naroda in vsega človeštva.

Nikakor nismo na svetu samo za to, kar pravijo nekateri: „meta vivir no más“. To nikakor ni dovolj. Nekaj moramo njim in svetu doprinesiti, pa tudi vsaj toliko odnesti, da bo vse to povečalo našo srečo v nebesih.

Valvasorjeva nagrada

V Narodni galeriji je Slovensko muzejsko društvo letos že 41. podelilo Valvasorjevo nagrado, najvišje stanovsko odličje slovenskega muzejstva.

Nagrado za življenjsko delo je prejel arheolog in muzealec Timotej Knific, podelili pa so še tri Valvasorjeve priznanja za leto 2010 ter pet častnih Valvasorjevih priznanj.

Nagrade je podelil predsednik Slovenskega muzejskega društva Andrej Smrekar. Ta je bil v uvodnem nagovoru kritičen do odločitev ministrstva za kulturo, do načina financiranja projektov, do političnih kadrovanj v kulturnih institucijah, do interesov lokalnih skupnosti, ki izključujejo muzejsko dejavnost, ter do gospodarskih dejavnosti, ki ne upoštevajo naravne in kulturne dediščine.

Timoteju Knificu so nagrado za življenjsko delo, kot piše v obrazložitvi, izročili z zavestjo, da je s svojim delom postavil norme odličnosti v muzejskem delovanju v prid javnosti. Pri tem je postal tudi vzgled prepotrebne sodelovanja med strokovnjaki in ustanovami, ki mora temeljiti na znanju in medsebojnem spoštovanju.

Knific, ki je bil med drugim profesor na oddelku za arheologijo na ljubljanski Filozofski fakulteti, je poznan po obsežnih arheoloških raziskavah in vzornih objavah Blejskega kota, Batuj in Solkana, Središča ob Dravi, Ajdovskega gradca nad Sevnico in Gradišča nad Bašljem. Sodi med pionirske slovenske podvodne arheologe. V Narodnem muzeju deluje od leta 1987 kot kustos za zgodnjersrednjeveško zbirko. S scenariji je sodeloval tudi pri snemanju filmov na teme dediščine, je med drugim v obrazložitvi zapisala žirija.

Valvasorjevo priznanje so

podelili skupini treh muzealcev, ki je zasnovala in 20 let izvajala mednarodni projekt permanentnega neformalnega muzejskega izobraževanja Muzeoforum. To so Ralf Čepelak Mencin iz Slo-

Timotej Knific prejema nagrado

venskega etnografskega muzeja, Borut Rovšnik iz Muzeja in galerij mesta Ljubljane in Elizabeta Petruša Štrukelj iz Muzeja za arhitekturo in oblikovanje.

Za organizacijo in izvedbo pregledne razstave o Alojzu Ganglu sta priznanje prejeli Mateja Breščak iz Narodne galerije in Andreja Brancelj Bednaršek iz Belokranjskega muzeja Metlika. S priznanjem je bil nagrajen tudi Pokrajinski muzej Kočevje, in sicer za razstavo Živeti z gozdom.

Častno Valvasorjevo priznanje so podelili Antonu Prelesniku in Dušanu Zekoviču za ureditev žagarske zbirke na Trubarjevi domačiji, Društvu hajdinskih žena za dolgoletno sodelovanje s ptujskim muzejem in ohranjanje žive dediščine v izvornem okolju, akademskemu slikarju Bojanu Kovačiču za donacijo zbirke grafik Narodni galeriji Slovenije, fotografu Nacetu Bizilju za donacijo zbirke 500 000 fotografij iz časopisne hiše Dnevnik Muzeju novejših zgodovine Slovenije ter Vekoslavu Kebetu za ustanovitev etno parka Cerkniško jezero v Jezerskem hramu v vasi Jezero pri Cerknici.

Profesorski zbor na zaključni seji

pospravo ob praznovanju zlatega jubileja tečaja. Dopoldan je bil sklenjen s slavnostnim kosilom, kateremu so se pridružili najožji sodelavci za pripravo spominke brošure in akademije. Nazdravili smo in ugasnili svečke na torti z iskreno željo še dolgega življenja tečaju, da bi tudi v prihodnje vzgajal mladino v krščanskem in slovenskem duhu. Prirčna zahvala predsedniku Marku Selanu in odboru Doma za prostore, ter družini Miklavc-Cepeda za pripravo kosila.

V počitniški dobi se je delo na tečaju nadaljevalo: olepšava prostorov, poprava stolov in miz, nakup didaktičnih pripomočkov ter delna ureditev stranišč v

Msgr. Anton Orehar z mladimi

šolski stavbi. Stroški so bili kriti iz lastnega fonda tečaja ter prispevka staršev RASTi 39, kot zahvala tečaju, ki je podpisal njihov projekt za abiturientsko potovanje v Slovenijo.

V soboto 12. marca 2011 so bili v Slovenski hiši sprejemni izpiti. Snov za izpite je pripravila prof. Metka Mizerit. Delovale so tri komisije. Sprejetih je bilo 23 dijakov. Delovale so tudi komisije za dopolnilne izpite.

Naslednjo soboto 19. marca je bil čas za popravne in dopolnilne izpite. Nadaljevali smo z vpisovanjem. Letos obiskuje tečaj 150 dijakov. Sledila je sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj, ki jo je daroval delegat msgr. Jure Rode s primernim cerkvenim nagovorom. Petje so vodili letošnji abiturienti RAST XL.

Sledil je nagovor ravnateljice prof. Nede Vesel Dolenc. V prvem delu se je v imenu vodstva tečaja iskreno zahvalila vsem, ki so na katerikoli način priskočili na pomoč in sodelovali pri pripravi slavlja zlatega jubileja, ki bo ostal vsem v lepem spominu ter v izziv za bodoče delo. Prirčna zahvala tudi vsem sponzorjem ter Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je sofinanciral izdajo jubilejne brošure.

V drugem delu pa se je spomnila pok. kateheta msgr. Antona Oreharja ob 25- letnici smrti. Želela ga je predstaviti dijakom kot lik zdomskega duhovnika. Med drugim je dejala:

„Rad je bil duhovnik, z vsem srcem in vso dušo. Bil je dobri pastir s bratom duhovnikom in dušnim pastirjem, dobri pastir vsej slovenski skupnosti v Argentini.

V skrbi za prihodnost in duhovno ter slovensko dobro je z duhovniki in rojaki zgradil Slovensko hišo in cerkev Marije Pomagaj. Iz ljubezni do mladega rodu je z vso vnetost in predanostjo gradil šolske prostore, kje bi imel danes prostor naš tečaj. Kot veliki voditelj in vzorni vzgojitelj je prav v vzgoji videl prihodnost slovenstva na tujem.

Na Srednješolskem tečaju je od vsega začetka

NOVICE IZ SLOVENIJE

MARIBOR V VARŠAVI

Nova Kreditna banka Maribor je kot prva slovenska družba začela z vzporednim kotiranjem na tuji borzi. Na Varšavski borzi je steklo trgovanje z delnico NKBM, vstop na to borzo pa po besedah predsednika uprave banke Matjaža Kovačiča pomeni izziv in obveznost. NKBM je v trgovanje na Ljubljanski borzi vključila 13.040.989 novo izdanih delnic, hkrati pa se je na Varšavski borzi začela vzporedna kotacija. Izhodiščna cena za delnico NKBM je bila na Varšavski borzi določena pri osmih evrih, na Ljubljanski borzi pa se je trgovanje začelo pri vrednosti 8,67 evra.

SMRT SLIKARJA TONETA LAPAJNE

V Ljubljani je v 78. letu starosti umrl akademski slikar in kipar Tone Lapajne. Umetnik je zapustil obsežen opus slik, pri katerih je uporabljal barjansko zemljo, les in druge materiale. Lapajne je sprva ustvarjal v betonu in železu, pozneje mu je postal bližji les. Po letu 1975 se je uveljavil še kot slikar. Uporabljal je akrilne barve in izvirni slikarski material - barjansko zemljo. Le to je nanašal na juto, pozneje pa na platno. Barjanska zemlja je postala zaščitni znak njegovega ustvarjanja.

SLOVENSKA, AVSTRIJSKA IN MADŽARSKA VERIGA

Tuš Holding je tretjo največjo verigo bencinskih servisov v Sloveniji Tuš Oil prodal madžarski energetske skupini Mol. Skupina Mol, ki zaposluje preko 32.000 ljudi po vsem svetu, bo prevzela tudi vse zaposlene v Tuš Oilu. (Največja veriga je Petrolova, druga pa je avstrijska OMV).

HRVAŠKO „PREKRŠČEVANJE“

Slovenski lastniki zemljišč na hrvaškem katastru na obmejnem ozemlju na levem bregu Mure so naključno odkrili, da Hrvaška potihoma enostransko uveljavlja suverenost na ozemlju blizu Hotize, ki po stanju s 25. junija 1991 pripada Sloveniji, piše Delo. Gre za preknjiženje parcel v dobro Hrvaške in za spremembo namembnosti zemljišč.

PO SVETU

IZRAELSKA MEJA

Palestinci so v nedeljo obeleževali dan bolečih spominov na ustanovitev judovske države. Ustanovitvi Izraela leta 1984 so namreč sledili spopadi, v katerih je 700 tisoč ljudi izgubilo svoje domove. S ključni v rokah je bila množica protestnikov odločena dobiti domove nazaj. V Izrael so vdirali na mejah z Gazo, Libanonom in Sirijo. A izraelska vojska je bila pripravljena in je s strelji skušala ustaviti vdor palestinskih protestnikov. Mrtvih je 14, ranjenih pa okoli 250 ljudi. Izraelski premier Benjamin Netanjahu je ob tem dejal, da so svoje meje in suverenost odločeni braniti.

LIBIJA

Posebni odposlanec Združenih narodov za Libijo al Hatib se je v Tripoliju sestal s predstavniki Gadafijevega režima. Al Hatib se je zavzel za takojšnje premirje in da se odpravijo ovire za dostavo humanitarne pomoči prizadetemu prebivalstvu. Generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Mun se je medtem po telefonu pogovarjal s libijskim premerom Mahmudijem. Podrobnosti pogovora niso znane, po navedbah libijskih medijev pa naj bi Gadafijev režim ponudil premirje v zameno za takojšnjo prekinitev Natovih napadov na cilje v Libiji. Kljub tem pogovorom se spopadi po Libiji nadaljujejo.

NAČRTI V FUKUŠIMI

Gorivne palice prvega reaktorja poškodovane japonske nuklearke Fukušima so zgorele 16 ur po potresu in cunamiju. Devet tednov po nesreči je družba Tepco, ki upravlja elektrarno, sporočila da so bile palice v prvem reaktorju povsem izpostavljene zraku in so se stopile. Temperatura v tlačni posodi je takrat dosegla 2800 stopinj Celzija. Tepco se sicer zdaj trudi, da v naslednjih treh mesecih zmanjša uhajanje radioaktivnosti, v šestih mesecih pa znižati temperaturo v reaktorjih. Zavezanost časovnemu načrtu je izrazil japonski premier Naoto Kan. Družba je predstavila dosedanji potek dela, vlada pa je predstavila časovni načrt glede vračanja prebivalcev, ki so po jedrski nesreči morali zapustiti domove.

SPOPADI V KAIRU

V Kairu je v soboto skupina moških napadla kristjane, ki pred stavbo radia in televizije že več dni na protestih zahtevajo več pravic in ustrezno zaščito. Egipčanska prestolnica je bila že pred tednom prizorišče krvavih spopadov med muslimani in kristjani, tokrat je bilo ranjenih 70 ljudi.

EU: HRVAŠKA ZAPRLA NOVO POGLAVJE

Evropska komisija sredi tedna uradno potrdila, da je Hrvaška izpolnila vse pogoje za zaprtje poglavja o ribištvu v pogajanjih o vstopu v Evropsko unijo. Hrvaške

PISALI SMO PRED 50 LETI

VSESLOVENSKO ROMANJE V LUJAN

Letošnje vseslovensko romanje k Lujanski Mariji je bilo v nedeljo, 14. maja. Čeprav je bilo vreme bolj slabo in so temni oblaki na nebu napovedovali dež, se ga je udeležilo zelo veliko Slovencev. Računajo, da jih je bilo nad 2000. In to kljub temu, da letos železniška uprava zaradi pomanjkanja osebnih vagonov ni mogla dati na razpolago posebnega romarskega vlaka. Zato so slovenski rojaki potovali k Mariji v Luján z rednimi vlaki, omnibusi in kolektivi ter najetimi omnibusi, ki so odhajali v Luján iz glavnih slovenskih središč na področju Vel. Bs. Airesa. Teh je bilo nad 30. ...

SLOVENC V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

V družini Toneta Mehleta in njegove žene ge. Marije roj Habič, v Lanusu se je rodil tretji sinček. - Dne 14. aprila so dobili v družini Dušana Šušteršiča in njegove žene ge. Radojce roj. Kramar tudi sina, ki je pri krstu dobil ime po očetu. Botra sta bila ga. Marijana Marn in Stanko Jerebič. - V župni cerkvi v Boulogne je pa bila 1. maja krščena Silvija, hčerka Karla Blazinšek in ge. Filipine roj. Medved. Botrovala sta ga. Helena Pirc in Franček Resnik, krstil pa je župnik g. Albin Avguštin.

BARILOČE

V bariložkih družinah pomeni 1961 leto deklic. Poleg rojstev, ki so bila v Svobodni Sloveniji že zabeležena, je treba navesti še naslednje male punčke, ki so povečale slovensko bariložko skupino: Veronika v družini Janeza Flereta in Dagmar roj. Kobelt, Maria Stella v družini Joška Simčiča in Heidi roj. Landolt, Katica v družini Ivana Arnška in Marije roj. Simčič ter Marija Snežna v družini Franceta Jermana in Lučke roj. Kralj.

Poročila sta se g. Fric Omerzu in gdč. Ana Simčič. Obilo sreče!

SAN JUSTO
PROŠNJA PRIJATELJEM NAŠEGA DOMA

Slovenski rojaki v San Justu se pripravljajo na gradnjo novih društvenih prostorov. Železo za cementni del gradnje je že kupljeno, kar kaže, da bodo Slovenci v tem kraju kmalu lahko prisostvovali blagoslovitvi temeljnega kamna nove zgradbe. Seveda pa je začetek in nadaljevanje odvisno od sodelovanja vseh članov ...

Dne 25. maja se bo v Domu začelo delo, ki je potrebno za dvig cementnega dela stavbe (zidanje medianere). Odbor je že naprosil nekaj zidarjev, ki so se rade volje odzvali. Potrebujejo pa pomočnike, ki bodo pripravljali potrebni material, da bo šlo delo hitreje od rok. ...

Svobodna Slovenija, 18. maja 1961 - št. 20

ribiče je razburil podatek, da naj bi Zagreb privolil v to, da bi lahko slovenski ribiči lovili v hrvaških vodah do Vrsarja. Hrvaški minister za kmetijstvo Petar Čobankovič novico zanika.

NUKLEARKA HAMAOKA ZAPRTA

Na Japonskem so dokončno ustavili jedrsko elektrarno Hamaoka, ki se nahaja na potresno ogroženem območju jugozahodno od Tokia. Z zaprtjem nuklearke želijo oblasti preprečiti morebitne nesreče, ki bi bile posledice potresov. Nuklearka Hamaoka ima pet reaktorjev, v zadnjem času pa sta delovala le dva - reaktorja štiri in pet. Zaprtje je zahtevala japonska vlada zaradi varnosti ljudi in stanja elektrarne. Pristojni organi so že pred tem ocenili, da je 87 odstotkov možnosti, da bi območje, na katerem stoji Hamaoka, v prihodnjih treh desetletjih prizadel potres z močjo 8. stopnje po Richterjevi lestvici. Jedrska elektrarna Hamaoka se tako kot nuklearka v Fukušimi, ki sta jo močno prizadela potres in cunami 11. marca, nahaja ob obali.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Franci Žnidar, Katica Cukjati, Ivana Tekavec, Marko Vombergar, Maruša Zurc in Neda Vesel Dolenc. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

SAN MARTIN - 51 AÑOS

El pasado 15 de mayo el centro esloveno de San Martín celebró sus 51 años. El presidente de la Asociación Eslovenia Unida, Franci Žnidar, saludó a la familia sanmartinense y recordó sus comienzos con la educación y la necesidad de contar con un espacio propio. Deseo, que todas las familias que continúan reuniéndose bajo el techo del Centro, logren sacar todo el potencial para el bien común y construyan un futuro basado en la fe. (Pág. 1)

LAS PASCUAS EN SAN JUSTO Y CASTELAR

El domingo de Pascuas, los eslovenos del centro Naš dom se reunieron en la misa de Resurrección, que ofreció el padre Kukovica, en la catedral de Santos Justo y Pastor. De allí se acercaron al Centro para celebrar la buena noticia del Señor. En el escenario se desarrolló un número que presentó una de las tradiciones eslovenas - a través de las poesías y las canciones seleccionadas - el repiqueteo de las campanas, anunciando la resurrección de Cristo. Todos los presentes disfrutaron del desayuno pascual con potica, fiambres, raíz picante y huevos de pascua.

Por otra parte, en el centro esloveno de Pristava, en Castelar, nos relatan los preparativos para la Pascua. Gabriela Bajda Križ enseñó como decorar los huevos de pascua, siguiendo la tradición eslovena (pisanice). Los vistió el padre Dane Vrečar, que preparó un ejercicio espiritual para disponerse con mayor fortaleza para la Semana Santa. El domingo de Ramos los fieles con las “butarice” entraron en procesión a la capilla donde escucharon la Pasión de Cristo y asistieron a misa. El sábado santo tuvieron la bendición de los alimentos - otra de las tradiciones que aún siguen vigentes. El domingo, tras la misa de Pascuas, compartieron el desayuno pascual. Ese mismo día estuvieron en exposición las “pisanice”. (Pág. 3)

EXPOSICIÓN TESTIMONIAL

En el año 2007 Rafaelova družba, en su 100º aniversario, preparó una exposición de fotografías de archivo, de la vida de los eslovenos en los campamentos de refugiados en Carintia (Koroška). Los dueños de las fotografías compartieron estos archivos y así nació la “exposición itinerante” que ya recorrió varias ciudades en Eslovenia y el mundo. Esta muestra estará a la vista del público el 27 de mayo por la noche en el centro esloveno de Ramón Falcón 4158. La mayoría de los documentos, en blanco y negro, muestran escenas del campo de Lienz y Spittal. Las fotografías dan testimonio de la vida cotidiana de los refugiados y su organización en cuanto a la educación, los deportes, la alimentación, los juegos, la vida familiar, etc. Esta muestra está acompañada de dos cuadernos. En uno de ellos hay una explicación más extensa de algunas fotografías, con la posibilidad de ampliar la información. El otro, es el libro de visitas, donde cada uno podrá escribir las sensaciones e impresiones al finalizar la recorrida de la muestra. La exposición está destinada a los protagonistas de las fotografías - quienes vivieron en estos campos y, sobretodo, a los jóvenes que podrán completar las vivencias familiares narradas por sus abuelos, con imágenes de aquellos tiempos. Quedan todos invitados a recorrer, a través de más de 140 fotografías, una parte importante de nuestra historia. (Pág. 3)

LOS ESTUDIANTES VOLVIERON AL TEČAJ

En este número nos informan sobre realizado por el curso de idioma esloveno Srednješolski tečaj que en 2010 llegó a los 50 años de historia. En el mes de diciembre, se reunió el Consejo de profesores para despedir el año. Durante las vacaciones se acondicionaron los salones. El 12 de marzo, se realizaron los exámenes de ingreso a los alumnos de primer año - se inscribieron 23 estudiantes. Ese mismo sábado hubo mesas de examen, que se completaron al sábado siguiente. El 19/03 se efectuó la inscripción (150 estudiantes visitarán a lo largo de 2011 los salones del tečaj) y con la misa se dio comienzo al ciclo lectivo. Entre otras actividades, los estudiantes tuvieron su preparación espiritual para la Semana santa y la peregrinación a Luján; conocieron las técnicas para decorar los huevos, según la tradición eslovena (pisanice); recibieron visitas; etc. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.** **Čeke:** V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“. **Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog,
 Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos**
Mejiji, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira
 ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do
 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
 ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
 Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdrav-
 nica-Splošna odontologija-Belgrano
 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-
 Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-
 odvetniki. Zapuščinske zadeve.
 Somellera 5507, (1439)
 Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
 E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-
 Uradna prevajalka za slovenski jezik
 Lavalle 1290, pis. 402-Tel.
 4382-1148-15-4088-5844-
 mariana.poznic@gmail.com

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil.,
 delav., trg. tožbe; pogod., neprem.
 razpr.; dedišč., zapušč.

*Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-
 6362; Tor/čet 15. do 19.
 S. Justo: Perú 2650; 3969-6500;
 Pond/sred/pet 15. do 19.
 mravnik@telecentro.com.ar*

Dra. Ana C. Farreras de Kočar.-
 Sucesiones-Contratos-Familia-Com-
 ercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-
 Pensiones. Martes y viernes de 15 a
 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704)
 Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.:
 15-6447-9683
 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 18. maja 2011

1 EVRO	1,42 US dolar
1 EVRO	1,38 KAD dolar
1 EVRO	5,90 ARG peso

OBVESTILA

ČETRTEK, 19. maja:

ZSMŽ San Martin bo imela mesečni sestanek v domu ob
 16. uri. Med nas pride prof. Mirjam Oblak in nam
 povedala kakšno je praznično leto Slovencev. Vsi lepo
 vabljeni!

SOBOTA, 21. maja:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v
 Slovenski hiši.

Na Pristavi igra Lumpacijus vagabundus v izvedbi igralske
 skupine s Carapachaya, ob 20.30 uri.

NEDELJA, 22. maja:

Člansko kosilo v Našem domu, ob 13. uri.

SREDA, 25. maja:

Ponovitev igre Lumpacijus vagabund in čajanka, ob 17. uri
 v Carapachayu.

PETEK, 27. maja:

Razstava arhivskih fotografij o življenju Slovencev v
begunskih taboriščih na Koroškem, ob 20. uri v Sloven-
 ski hiši. Ob 19. uri sv. maša ob prvem godu bl. Alojzija
 Grozdeta.

SOBOTA, 28. maja:

V Slomškovem domu ob 8,15 uri študijski dan učiteljev
 naših osnovnošolskih tečajev.

NEDELJA, 29. maja:

Žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj

V Slovenski vasi igra Lumpacijus vagabund v izvedbi
 igralske skupine iz Carapachaya, ob 17.30 uri.

SREDA, 1. junija:

Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. junija:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v
 Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. junija:

Spominska proslava žrtev vojne in revolucije, ob 16. uri v
 Slovenski hiši.

SOBOTA, 11. junija:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v
 Slovenski hiši.

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 5. junija 2011, ob 16, uri v Slovenski hiši

- Sv. maša
- Poklon in molitev pred spomenikom
- Spominska akademija v dvorani

Počastili bomo vse žrtve vojne in komunistične revolucije na Slovenskem

SLOVENCİ IN ŠPORT

**NAJPREJ 4,51, ČEZ
 TEDEN PA 4,61**

Tina Šutej je na univer-
 zitetni tekmi v mestu At-
 hens na jugovzhodnem
 delu ZDA dosegla najboljši
 letošnji izid na svetu v sko-
 ku s palico in s 4,61 metra
 za deset centimetrov
 izboljšala svoj slovenski re-
 kord, ki ga je postavila 8.
 maja na mitingu v Fayette-
 villu v ZDA.

**BOKSAR ZAVEC JE ŽE
 PRIPRAVLJEN**

Dejan Zavec, svetovni
 prvak po verziji IBF, je
 kmalu po dvoboju z Ame-
 ričanom Paulom Delgadom
 začel z novimi treningi
 kmalu po dvoboju v Stoži-
 cah, saj so načrtovali, da se
 bo Zavec z naslednjim tek-
 mecem pomeril v začetku
 poletja.

Kot kaže, pa bo Ptujčan
 v ring stopil pozno poleti.
 Mr. Simpatikus bo v tem

primeru imel le še več časa
 za pripravo.

Na lestvici portala box-
 rec je Zavec na petem
 mestu, pred njim so Filipi-
 nec Manny Pacquiao in
 Američani Victor Ortiz,
 Shane Mosley in Andre
 Berto. Prav slednji pa bi
 lahko bil njegov naslednji
 tekmeč, ki je po poročanju
 medijev že privolil v dvo-
 boj, sedaj pa so na potezi
 IBF in televizijske postaje,
 ki morajo dvoboj potrditi in
 se dogovoriti z akterji.

**MEDALJE V DVORANI,
 V VODI IN V STENI**

Slovenski telovadec
 Mitja Petkovšek je na zad-
 nji tekmi svetovnega pokala
 A v Moskvi osvojil drugo
 mesto na bradlji, s tem pa
 tudi osvojil skupno zmago
 v svetovnem pokalu na tem
 orodju.

Slovenski spustaši na
 divjih vodah so na evrops-
 kem prvenstvu v Kraljevu
 osvojili dve kolajni v sprin-
 terski preizkušnji. Nejc Žni-
 darčič je bil med kajakaši
 drugi, Blaž Cof pa med ka-
 nuisti tretji. Med kajakaši se
 je zlata veselil Jaka Jazbec,
 ki nastopa za Italijo
 Slovenski športni pleza-
 lec Klemen Bečan je na
 Dunaju v enem najtežjih
 finalov v svetovnem pokalu
 v balvanskem plezanju
 osvojil drugo mesto. Nje-
 gov uspeh je dopolnil Jer-
 nej Kruder, ki je pristal tik
 pod stopničkami na četrtem
 mestu.

ŠE EN NASLOV

Slovenski veslač Iztok
 Čop je bogati zbirki poka-
 lov in medalj v noči na

EVROPSKI URAD V SIRIJI

Visoka zunanjepolitič-
 na predstavnica Evropske
 unije Catherine Ashton je
 povedala, da bo unija od-
 prla urad v libijskem
 Bengaziju. Urad naj bi bil
 namenjen podpori libijs-
 kemu prehodnemu nacio-
 nalnemu svetu in civilni
 družbi, med drugim pa naj
 bi tudi usklajeval pomoč
 civilni družbi in zdravstve-
 no oskrbo.

Rafaelova družba

Zedinjena Slovenija - Slovenska kulturna akcija

RAZSTAVA ARHIVSKIH FOTOGRAFIJ

**o življenju Slovencev
 v begunskih taboriščih na Koroškem**

Nad 150 posnetkov arhivskega značaja, ki bo starejšim obudilo spomine
 na težka begunska leta, mlajšim pa prikazalo del zgodovine naše emigracije.
 Priče tistih dni vabimo tudi, da v posebno knjigo vpišejo podatke o osebah in
 datumih dogodkov.

Predstavitve: arh. Jure Vombergar. Sodeluje: Jože Tomaževič.

V petek, 27. maja v Slovenski hiši

Ob 19. uri sv. maša ob prvem godu blaženega Alojzija Grozdeta
ob 20. uri v odprtje razstave mali dvorani

ŽEGNANJE V CERKVI MARIJE POMAGAJ

v nedeljo, 29. maja

ob 11.30: sv. maša za žive in rajne dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in Slovenske
 hiše. - Med mašo bo pel zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic
 · ob 13: slavnostno kosilo v dvorani škoфа Rožmana
 · ob 16: pete litanije Matere Božje in blagoslov z Najsvetejšim

Prisrčno vabljeni vsi rojaki, posebej predstavniki naših ustanov!

Prosimo, da se prijavite za kosilo v Dušnopastirski pisarni do četrтка,
 26. maja na telefon 4636-0841.

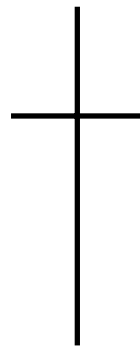
DAROVALI SO

**V dobrodelni sklad Zve-
 ze slovenskih mater in žena**
 so darovali: ga. Anika Škerlj
 500.- pesov; v spomin pok.
 Edvarda Horvata od botra

Francija Tomazina in družina
 100.- pesov; ter g. Jože
 Rus in gospa US\$ 200.-

Za ZSMŽ San Martin je
 darovala gospa Tinca Fajfar
 300.- pesov v spomin na
 vse žrtve vrnjene iz Vetrinja
 in gospa Mara Steinhaus
 100.- pesov v spomin
 sestrčni Pepci Čamernik.

Iskreli Bog plačaj vsem!

„Spet kliče nas venčani maj
 k Mariji v nadzemeljski raj ...“
 (Šmarnična pesem)

V 85. letu starosti je 6. maja odšla naša draga mama, stara
 mama, sestra, svakinja, tašča in teta

Marija Koželnik roj. Javoršek

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za slovo, še
 posebno župniku g. Franciju Cukjatiju in mladostnemu prijatelju naše mame g.
 Danetu Vrečarju SDB za sveto mašo in pogrebni obred.

Žalujoči:

otroci **Tončka, Marta, Miha** in **Janko** z družinami;
 sestra ter bratje **Pepca, Tine, Vinko** in **Tone** z družinami
 ter ostalo sorodstvo.

**Buenos Aires, Tandil, Mendoza, Moravče, Velenje, Topolščica,
 Anglija in Toronto.**